

REGIONALE KLACHTENCOMMISSIE WvGGZ ZEELAND

Postadres
Postbus 253
4460 AR Goes

Bezoekadres
Oostmolenweg 101
Kloetinge

Telefoon 0113 26 72 36

Uitspraak van klachtencommissie

Inzake Klaagschrift van AA
adressering
Datum 11 januari 2023
Ons kenmerk 23.003/RR/CS

Inleiding

De commissie heeft op 11 januari 2023 een zitting gehouden, waarin werden gehoord:

- AA, klager, vergezeld door XX, patiëntenvertrouwenspersoon (PvP); en
- BB, tevens waarnemend voor CC, verweerders.

De externe klachtencommissie bestond uit:

- XX vertegenwoordiger cliëntenperspectief;
- XX, psychiater; en
- XX, voorzitter.

Het verloop van de procedure

- Klager heeft op 14 december 2022 bij de klachtencommissie een klaagschrift ingediend;
- De klacht betreft de beslissing tot het toepassen van verplichte zorg (overplaatsing) door een zorgverantwoordelijke van Emergis. Hierop is de Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg (WvGGZ) van toepassing. Die wet geeft klager het recht om daarover te klagen. Klager is ontvankelijk in haar klacht;
- Klager heeft ook om een billijke schadevergoeding gevraagd op grond van artikel 10:11 lid 1 WvGGZ;
- Verweerders zijn in de gelegenheid gesteld om een verweerschrift in te dienen. Dat is niet gebeurd. Er is aangegeven ter zitting verweer te zullen voeren;
- De klachtbehandeling is met toestemming van klager uitgesteld tot 11 januari 2023;
- De klacht is behandeld op 11 januari 2023 waarbij klager, ondersteund door de patiëntenvertrouwenspersoon, en verweerder BB in persoon aanwezig waren;
- De commissie heeft de beslissing op schrift gesteld op 13 januari 2023.

*De klachtencommissie
is belast met het
beslissen op klachten
als bedoeld
art. 10 WvGGZ*

ir

De feiten

1. Klager was met een zorgmachtiging opgenomen in Emergis. Op 28 november 2022 is haar een beslissing op grond van artikel 8:9 van de WvGGZ medegedeeld betreffende verplichte zorg. Het ging onder andere om het beperken van de bewegingsvrijheid en eventuele insluiting. Dit hield verband met de overplaatsing van klager die CC voor ogen had. Die overplaatsing was volgens haar nodig om een betere diagnose te verkrijgen over klager. Volgens haar gebruikte klager drugs, waardoor er geen juiste diagnose kon worden gesteld. De overplaatsing naar een instelling met een hoog beveiligde klinische setting (Fivoor) was daarom nodig omdat dan een diagnostiek kon worden gedaan zonder dat klager dan onder invloed van drugs zou zijn.
2. CC heeft –conform de WvGGZ- aan de geneesheer-directeur op 2 december 2022 een verzoek gedaan voor de tijdelijke overplaatsing. Daarop heeft de geneesheer-directeur een beslissing op grond van 8:16 WvGGZ gegeven. Deze is gedateerd op 30 november 2022.
3. Op dezelfde dag is de overplaatsing van klager met een ambulance naar de instelling Fivoor ingepland. Klager was het hiermee niet eens en heeft de PvP benaderd, waarna zij meteen een schorsingsverzoek heeft gedaan bij de klachtencommissie. Dat verzoek is door de voorzitter van de klachtencommissie afgewezen., waarna zij is overgebracht.
4. Klager heeft vervolgens een klaagschrift ingediend dat zij kort erna heeft ingetrokken. Daarna heeft zij op 14 december 2022 opnieuw een klaagschrift ingediend. Dat betreft het onderhavige klaagschrift.
5. Klager is tot 9 januari 2023 bij Fivoor opgenomen geweest en daarna teruggeplaatst in Emergis.

De standpunten

1. Klager heeft het volgende aangevoerd:
 - de aanzeggingsbrief (dus de beslissing ex 8:16 WvGGZ) was gedateerd 2 december 2022 en zij heeft die pas enkele dagen na de overplaatsing uitgereikt gekregen;
 - in de aanzeggingsbrief staat ten onrechte dat er sprake is van chronisch middelengebruik en dat dat leidde tot een luxatie van een psychotisch toestandsbeeld;
 - deze aanzeggingsbrief is niet ondertekend door de geneesheer-directeur en daarin is niet gewezen op het klachtrecht en op de mogelijkheid van ondersteuning door de PvP;
Ter zitting heeft de PvP aangevoerd:
 - door Fivoor is aangegeven dat de termijn van 5 weken erg kort is om duidelijke diagnostiek te doen. Dat wist de behandelaar ook. Daardoor ontbreekt de doelmatigheid en de proportionaliteit voor wat betreft de beslissing van 30 november 2022;
 - de beslissing op grond van 8:9 WvGGZ van 28 november 2022 is eveneens onjuist, omdat deze beslissing uit voorzorg is gegeven. Dergelijke beslissingen mogen niet uit voorzorg worden gegeven.

2. Verweerder BB heeft ter zitting als verweer gevoerd:
 - Er was al heel lang voor klager duidelijk, dat de behandelaar behoefte had aan nadere diagnostiek over klager, waarbij de invloed van drugs zoveel als mogelijk zou worden uitgesloten. Daarvoor was een forensische plaatsing nodig. Dat is al op 2 november 2022 met klager besproken. Aanvankelijk zou klager naar de Van der Hoeven kliniek gaan, maar dat ging niet door, omdat klager langdurig onrechtmatig afwezig was. Daarna was het mogelijk om klager in Fivoor geplaatst te krijgen. Er zijn weinig van dergelijke plekken in het land. Daarom is het al fijn dat klager daar voor 5 weken terecht kon en dat zou ongetwijfeld een aanvullende diagnostiek opleveren.
 - Op 30 november 2022 is klager de beslissing ex 8:16 WvGGZ mondeling aangezegd. Bij het opmaken van deze beslissing is abusievelijk het verkeerde formulier gebruikt, hetgeen later is hersteld. Vandaar dat in de beslissing kon worden verwezen naar de bijlage die van 2 december 2022 was. Ook voor die bijlage was aanvankelijk een verkeerd formulier gebruikt;
 - het is niet bekend of de beslissing voorafgaand aan de daadwerkelijke overplaatsing is uitgereikt;
 - de klacht over de beslissing van 28 november 2022 is een nieuwe klacht. Daar maak ik bezwaar tegen. Die kan hier niet behandeld worden.

Overwegingen van de commissie

1. Klager heeft eerder over dezelfde beslissing geklaagd en die klacht ingetrokken, waarna zij alsnog over die beslissing heeft geklaagd. Dat is op zich geen reden om klager niet-ontvankelijk te verklaren.
2. Uit de rapportage is op te maken, dat er uitgebreid met klager is gesproken over een tijdelijke overplaatsing om tot een betere diagnose te komen. Klager heeft in haar klacht nog aangegeven dat zij daags voor de overplaatsing is geïnformeerd. Een van de uitgangspunten van de WvGGZ is, dat patiënten goed geïnformeerd moeten worden over wat er met hen gebeurt, toch zeker als het gaat om verplichte zorg, omdat zoiets zeer ingrijpend is. Dan weten zij (alsmede de rechtstreeks betrokkenen, zoals de PvP) officieel waar zij aan toe zijn. Daarom is er ook het voorschrift dat dergelijke beslissingen op schrift gesteld moeten worden en voorafgaand aan de daadwerkelijke uitvoering moeten worden uitgereikt. En in die beslissingen moet dan ook opgenomen worden dat er bijstand van de PvP kan worden gevraagd en dat er klachtrecht is. Uit de rapportage van de 30ste november 2022 is niet op te maken dat de beslissing is aangezegd. En evenmin is daaruit op te maken, dat aan klager de beslissing voor de overplaatsing is uitgereikt. Volgens de geneesheer-directeur waren er fouten gemaakt bij het gebruiken van de juiste formulieren, hetgeen gecorrigeerd is. Dit lijkt te kunnen passen bij de stelling van klager, dat zij pas ná de overplaatsing een brief uitgereikt heeft gekregen. Gelet op het voorgaande is de procedure bij het geven van deze beslissing niet

juist gegaan. De klacht wordt daarom gegrond verklaard.

3. Er is ook aangevoerd, dat de beslissing niet doelmatig en niet proportioneel was. Dat verweer gaat niet op. De behandelaar kon niet tot de juiste diagnose komen vanwege drugsgebruik. Daarom is gezocht naar een omgeving waar diagnostisch onderzoek gedaan kon worden, waarbij de invloed van drugs zoveel als mogelijk kon worden uitgesloten. De termijn van 5 weken was in dit geval wellicht wat kort om deugdelijke diagnostiek te doen. Maar niet is gebleken dat dit aanvullend onderzoek onzinnig was vanwege de korte termijn. De commissie is met verweerders van oordeel, dat van dat aanvullend onderzoek in alle redelijkheid kon worden verwacht dat dit tot betere inzichten en aanvullende diagnostiek zou leiden ten behoeve van de behandeling van klager.
4. In de beslissing staat niet dat er sprake is van chronisch middelengebruik dat heeft geresulteerd in luxatie van een psychotisch toestandsbeeld. Dat is wel te lezen in de aanvraag-brief van 2 december 2022 van de behandelaar.
Gelet op de rapportage is er sprake van drugsgebruik, hetgeen ook door klager is bevestigd. En ook is er gerapporteerd over gedrag wat kan worden omschreven als psychotisch toestandsbeeld. Dat maakt, dat de aanvraag-brief en de beslissing in dat opzicht niet onjuist zijn.
5. Er is ook een billijke schadevergoeding gevraagd. Dat verzoek wordt afgewezen. Uit de rapportages is op te maken dat er met haar uitgebreid is gesproken over de tijdelijke overplaatsing. In haar klaagschrift heeft klager ook zelf aangegeven dat zij daags voor de overplaatsing er nog over heeft gesproken met een arts. De overplaatsing kwam dus niet als verrassing. Ofschoon er vermoedelijk voorafgaand aan de overplaatsing geen beslissing is uitgereikt, heeft klager wel begrepen dat zij de hulp van de PvP kon invoeren en ook dat er een klachtenprocedure kon worden gestart. Dat laatste blijkt uit het meteen ingediende verzoek om de beslissing te schorsen.
Inhoudelijk was klager wel op de hoogte, maar procedureel is er een fout gemaakt. Die fout rechtvaardigt niet een schadevergoeding.
6. De geneesheer-directeur heeft er tijdens de zitting terecht bezwaar tegen gemaakt, dat de PvP ook heeft geklaagd over de beslissing van 28 november 2022. Deze beslissing is een heel andere beslissing dan de beslissing van 30 november 2022 betreffende de overplaatsing, waar de klacht over is ingediend.
Dat leidt ertoe, dat deze klacht over de beslissing van 28 november 2022 niet-ontvankelijk moet worden verklaard.
Overigens –ten overvloede- staat in die beslissing, dat die is gegeven om te voorkomen dat klager drugs gaat gebruiken. Omdat klager inderdaad drugsgebruiker is, is dit een acceptabele motivering van de beperking van de bewegingsvrijheid. Dus ook daarom had dat klachtonderdeel afgewezen kunnen worden.

Beslissing

Verklaart de klacht over de beslissing die is gegrond op artikel 8:16 van de WvGGZ gegrond;

Wijst af het verzoek tot schadevergoeding.

Verklaart de klacht over de beslissing die is gegrond op artikel 8:9 van 28 november 2022 niet-ontvankelijk.

Aldus besloten en op schrift gesteld op 13 januari 2023

Namens de klachtencommissie,

A handwritten signature in blue ink, consisting of several overlapping loops and a long horizontal stroke extending to the right.

de heer R. Rammeloo
voorzitter Regionale Klachtencommissie WvGGZ Zeeland